

Sygn. akt VI K 55/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marzena Rusin - Gielniewska

Protokolant Anna Pawlik

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Świdnicy Jacka Juszcza

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 roku sprawy

D. W.

urodzonego (...) w Ś.

syna M. i I. z domu P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 11 sierpnia 2014 roku, sygn. akt VI K 928/13, za czyny popełnione 24 maja 2013 roku, zakwalifikowane z art. 226 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za dwa czyny z art. 190 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie wymierzono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 1 września 2014 roku, sygn. akt VI K 268/14, za czyn popełniony 13 grudnia 2013 roku, zakwalifikowany z art. 276 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

I. na podstawie art. 91 § 2 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. W. wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 2 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza skazanemu karę łączną 10(dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

VI K 55/15

UZASADNIENIE

Skazany wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Świdnicy sygn. akt VI K 928/13 oraz sygn. akt VI K 268/14.

Skazania obejmowały następujące wyroki:

1) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 11 sierpnia 2014 roku, sygn. akt VI K 928/13, za czyny popełnione 24 maja 2013 roku, zakwalifikowane z art. 226 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za dwa czyny z art. 190 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie wymierzono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 1 września 2014 roku, sygn. akt VI K 268/14, za czyn popełniony 13 grudnia 2013 roku, zakwalifikowany z art. 276 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 §1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Z opinii o skazanym z dnia 1 kwietnia 2015 roku wynika, że w warunkach izolacji przebywa on od 29 listopada 2011 roku. Skazany nie zawsze prezentuje właściwą postawę w stosunku do przełożonych - wielokrotnie był karany dyscyplinarnie. W grupie współosadzonych w przeszłości zdarzały się sytuacje konfliktowe z udziałem osadzonego, w chwili obecnej funkcjonuje bezkonfliktowo. Sposób przestrzegania przez skazanego porządku wewnętrznego i regulaminu organizacyjno porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności budzi zastrzeżenia. Wielokrotnie karany dyscyplinarnie. Opiniowany dokonywał pięciokrotnie aktów samoagresji w postaci samouszkodzeń, m.in. przypalanie się, oblewanie wrzątkiem, odmowę przyjmowania posiłków. Wobec skazanego dwukrotnie stosowano środki przymusu bezpośredniego. Dwukrotnie był uczestnikiem zdarzenia, brał udział w bójce lub pobiciu oraz napaści na funkcjonariusza. Skazany nie jest zatrudniony w jednostce penitencjarnej. Jest objęty nauczaniem w Zakładzie Karnym w W., gdzie uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego rok I, semestr II. Skazany nie deklaruje uczestnictwa w strukturach podkultury przestępczej. Osadzony przejawia zachowania agresywne. Dokonywał aktów autoagresji - pięciokrotnie poprzez m.in. poparzenie, przypalanie się, odmowę przyjmowania posiłków. Względem skazanego dwukrotnie stosowano środki przymusu bezpośredniego. Skazany bezkrytycznie wypowiada się na temat popełnionego przestępstwa. W dniu 28 października 2014 roku Komisja Penitencjarna oceniła postępy w procesie resocjalizacji skazanego jako umiarkowane. Należy kontynuować proces utrwalania społecznie pożądaných postaw u skazanego. Zachowanie w chwili obecnej jest umiarkowane.

Dowód opinia o skazanym

Sąd uwzględnił wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego.

W wyroku łącznym następuje orzeczenie kary łącznej w stosunku do osoby skazanej prawomocnie wyrokami różnych sądów. Sąd orzekając karę łączną bierze za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Kara łączna reguluje tzw. realny zbieg przestępstw. Mamy z nim do czynienia wówczas, gdy sprawca popełnia dwa lub więcej czynów zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich. Jego wydanie powoduje więc zamknięcie pewnej grupy przestępstw. Skutkiem tego jest to, że nie można uznać, że którekolwiek z nich może pozostać w zbiegu realnym z innymi czynami, popełnionymi już po tej dacie pierwszego wyroku.

Kodeks karny nie określa reguł, którymi należy się kierować przy łączeniu kar. Obowiązują więc ogólne zasady wymiaru kary. Ustalając wymiar kary orzeczonej wobec skazanego Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 kk, czyli cele wychowawcze i zapobiegawcze, które mają być osiągnięte wobec sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wśród znanych systemów wymierzenia kary łącznej, w ocenie Sądu, na szczególną uwagę zasługuje tzw. zasada asperacji, polegająca na wymierzeniu łącznych kar wyższych niż najwyższa kara jednostkowa, a niższych niż suma kar. Kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, nie może też jednak stanowić zbyt znacznej dla niego premii – płynącej z faktu popełnienia większej ilości przestępstw (por. Wyrok Sądu Najwyższego z 2 grudnia 1975 r. RW 628/75. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 13 listopada 2003 r., II Aka 339/03).

Granicami, które obowiązują przy orzekaniu kary łącznej wobec skazanego są najsurowsza z kar orzeczona w wyroku podlegającym łączeniu jako minimum oraz suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa jako maksimum.

W ocenie Sądu, wymierzone w pkt I części dyspozytywnej wyroku kary łączne pozbawienia wolności nie może zostać uznana za nadmiernie surową lub nadzwyczaj łagodną. Została wymierzona przy uwzględnieniu zasad wymiaru kary, granic ustawowego zagrożenia oraz wskazań ustawy. Wymierzona kara uwzględnia fakt, że naruszenie przez skazanego porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego, a w związku z tym brak jest jakichkolwiek

podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Kształtując karę na poziomie 10 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze więź czasową i przedmiotową między czynami skazanego.

Jako okoliczności obciążające skazanego Sąd przyjął zbieżność czasową popełnianych przestępstw, kierowanie się niskimi pobudkami oraz brak refleksji co do przestępczego zachowania.

Na korzyść skazanego nie przemawia także opinia o skazanym z jednostki penitencjarnej oceniająca proces resocjalizacji jako umiarkowany.